

[Undervisningsministeren]

Det, jeg sagde i mit første indlæg – og det vil jeg gerne gentage – er, at det er første gang, der er fastlagt centrale formål for undervisningen i de enkelte fag. Det er et resultat af den nye folkeskolelov. Det kan ikke ændres ude omkring. Sådan har det ikke været før. Tidligere var det sådan, at formålsbestemmelserne ændredes, på samme måde som undervisningsvejledningerne blev det. Derfor foretager hr. Erhard Jakobsen nogle forkerte sammenligninger, hvis han sammenligner formålsbestemmelserne, hvoraf den ene for første gang er fastlagt centralt. Det, der skal sammenlignes, er selvfølgelig undervisningsvejledningerne.

Det er klart, at der er en principiel forskel i opfattelsen af, om det skal fastlægges herinde eller om det skal fastlægges ude omkring i kommunerne i et samarbejde mellem forældre og lærere og de kommunale myndigheder. Det er dér, forskellen eksisterer. Den synes jeg er reel. Men jeg synes, at de eksempler på forskelle i forhold til den nye folkeskolelov, hr. Erhard Jakobsen giver, er forkerte, og de fordrejer debatten.

Så vil jeg godt sige en enkelt ting til fru Mimi Jakobsen omkring de obligatoriske timer. Jeg opfatter det sådan, at fru Mimi Jakobsen må mene, at det skal ske på bekostning af valgfagene, eller at eleverne skal have både 36 eller 38 eller 40 timer. Der er kun de to muligheder, der er faktisk ikke andre.

Så synes jeg, det var en meget nem måde at komme over problemerne med prøverne at sige, at det var noget, vi bare kunne fastlægge i undervisningsministeriet. Det kan vi faktisk ikke. Vi har ikke nogen tradition. I den gamle folkeskolelov var prøverne også frivillige. Derfor spørger jeg fru Mimi Jakobsen, hvordan det skal forstås, at prøverne nu er obligatoriske. Hvad gør vi med de elever, der ikke kommer?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til undervisningsudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen [af John Winther (KF) m. fl.].
(Lovforslag nr. L 123. Fremsat 7/12 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

De konservative forslagsstillere hævder med det foreliggende forslag til ændring af folkeskoleloven, at de har udvist betydelig selvbeherskelse – det er muligt, det er ikke helt let at se. Det forekommer mig, at nogle af de forslag, der her foreligger, er overordentlig vidtgående, og det skal jeg i det følgende kommentere.

Forslagsstillerne ønsker, at folkeskolelovens § 8, stk. 3, om undladelse af kursusdeling på 8. og 9. klassetrin bortfalder, fordi skolen efter deres mening ikke må udvikle sig til en udelt enhedsskole med samme undervisning for alle. Synspunktet er velkendt, og jeg skal foretage et lille historisk tilbageblik.

Folkeskolen har siden loven af 1958 udviklet en mere udelt struktur. Med daværende undervisningsminister Jørgen Jørgensens såkaldte milde deling i 1958 af 6. og 7. klassetrin blev der givet adgang til gennem stedlige beslutninger at gennemføre udelt undervisning på disse klassetrin. I løbet af en 10-årig periode var delingen her praktisk taget ophævet udelukkende ved sådanne stedlige beslutninger. På samme måde blev delingen af realafdelingen og 8.-10. klasse-afdelingen mange steder ophævet ved lokal udnyttelse af den gamle folkeskolelovs § 21.

Den nuværende lovs § 8, stk. 3, giver en mulighed for at fortsætte denne udvikling, altså undladelse af deling ved stedlig beslutning. Det konservative forslag er derfor udtryk for mistillid til de lokale myndigheders vurdering i disse spørgsmål, og jeg deler ikke denne mistillid.